

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5146

гр. София, 09.07.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 23 състав,
в закрито заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **6470** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 80, ал. 3 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ във връзка с чл. 166 АПК.

Образувано е по жалба на Й. Л. Р. срещу заповед № ДС-20-00010 от 18.06.2020 г., издадена от Областния управител на област С., с която от Й. Л. Р. и Л. С. Т. е иззет недвижим имот – частна държавна собственост, управляван от Областния управител на обл. С.-град, а именно апартамент № 25, в [населено място], район Л., бул. Ч. връх, [жилищен адрес] поради държането му от лицата без правно основание.

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Съдът, след като се запозна с искането за спиране и доказателствата по делото, намира следното: искането за спиране е направено от адресат на заповедта, за когото е налице правен интерес. Процесуална предпоставка на искането за спиране на заповед с правно основание чл. 80, ал. 1 от ЗДС е наличието на подадена жалба срещу самата заповед – арг. от чл. 80, ал. 3 от ЗДС, какъвто е настоящият случай. Не са налице доказателства за датата на връчване на атакуваната заповед, поради което съдът приема, че искането за спиране е подадено в срок.

Предвид изложеното същото е процесуално допустимо. Разгледано по същество е неоснователно.

Съгласно чл. 80, ал. 1 от ЗДС имот - държавна собственост, който се владее или държи без основание, който се ползва не по предназначение или нуждата от който е отпаднала, се изземва въз основа на заповед на областния управител въз основа на мотивирано искане на съответния министър или ръководител на ведомство. Заповедта подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението на заповедта, освен ако съдът разпореди друго.

ЗДС не сочи основанията и реда, при които съдът може да спре изпълнението на заповед по чл. 80, ал. 1 от ЗДС. Поради това намира приложение общата норма на чл.

166, ал. 2, вр. ал. 3 и ал. 4 АПК, в която са посочени основанията и редът, по които може да се спре предварителното изпълнение на административни актове, допуснато от законодателя, в изключение от правилото на ал. 1 на същата норма. С оглед разпоредбите на чл. 80, ал. 3 от ЗДС и чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 АПК основание за спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение ще е налице, ако то би причинило на оспорвания значителна или трудно поправима вреда – имуществена или неимуществена, която по значимост да може да се противопостави на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона. Настъпването на вредите следва да е достатъчно вероятно.

В случая от съдържащите се в преписката доказателства не може да се направи извод, че допуснатото по закон предварително изпълнение би могло да причини на жалбоподателката вреда. Това е така по следните съображения:

Видно от доказателствата по делото /л. 151/ на адреса са регистрирани Й. Л. Р., Н. Й. Р. /дъщеря, видно от удостоверението за наследници – л. 152/, Д. Н. Р. – внучка и И. Й. Р. /син/. И. Й. Р. разполага със собствен недвижим имот, видно от нотариалните актове за дарение /л. 98/, който му е дарен от Й. Л. Р. и бившия ѝ съпруг през 2015 г., т.е. в периода, в който Р. претендира да ползва държавния имот на валидно правно основание. Всичките лица са пълнолетни с изключение на Д. Н. Р..

Й. Л. Р., Н. Й. Р. и Д. Н. Р. от години не живеят на територията на РБ, което е видно от изготвените през 2015 и 2018 г. констативни протоколи /л. 160 и л. 161/, както и от изготвения социален доклад от ДСП Л. /л. 90/, касаещ детето Д. Н. Р..

На адреса е регистрирано друго лице, което не е страна по наемния договор с Областния управител на обл. С., нито е наследник на страна по договора, а именно Л. С. Т. – племенник на Й. Р., видно от писмо на СДВР, 4то РУ /л. 148/. Фактът, че именно това лице живее на адреса и ползва апартамента се потвърждава и от изпратеното до Й. Р. на адреса на жилището съобщение за започнало адм. производство по чл. 26 от АПК, получено лично от Л. Т. /л. 113/.

С оглед на горните факти, от които е видно, че жалбоподателката реално не ползва имота, а двете ѝ деца, които не са членове на нейното домакинство, т.к. са пълнолетни, едното от които има собствено жилище, а другото, заедно със своето дете и внучка на Й. Р. живее в чужбина, като имотът се ползва без правно основание от трето лице, съдът намира, че по делото не се установява да е налице възможност допуснатото по закон предварително изпълнение на заповедта да причини значителна или трудно поправима вреда на жалбоподателката, поради което това изпълнение не следва да бъде спирано.

При преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателката и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че заповедта безспорно засяга интереса на жалбоподателката /и това прави жалбата ѝ допустима/, но не до такава степен, че да обуслови исканата от нея защита, от която очевидно същата няма реална нужда, доколкото нито живее в България, нито ползва имота. Още повече, че в нейна тежест бе да докаже предпоставките за спиране на допуснатото със закон предварително изпълнение.

Възраженията в заповедта относно направените подобрения и липсата на валидно прекратяване на наемния договор са такива по съществуването на спора, но и те сами по себе си не обуславят наличието на предпоставките на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 от АПК. Само за пълнота на мотивите, настоящият състав намира, че е налице валидно

прекратяване на договора, предвид изпратената нотариална покана и наличието на трайно ползване на имота много повече от 10 години, а съгл. разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗДС имоти – частна държавна собственост не могат да бъдат предоставяни под наем за срок по-дълъг от 10 години, като мълчаливо продължаване на наемното правоотношение е недопустимо /така решения на ВАС по ад.д. 1590/2012, реш. по адм.д. № 11970/2006 г. на ВАС и др./. Наличието на подобрения също не би могло да бъде основание имотът да бъде държан и предварителното изпълнение на изземването му да бъде спряно, доколкото същият е бил обитаван въз основа на договор за наем, което прави лицето държател, а не владеец, поради което това лице не би могло да упражнява валидно право на задържане /така ТР № 85 от 02.12.1968 г. на ОСГК на ВС/.

С оглед на изложеното искането за спиране се явява неоснователно.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 45ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Й. Л. Р. за спиране на предварителното изпълнение на заповед № ДС-20-00010 от 18.06.2020 г., издадена от Областния управител на област С.-град, с която от Й. Л. Р. и Л. С. Т. е иззет недвижим имот – частна държавна собственост, а именно апартамент № 25, в [населено място], район Л., бул. Ч. връх, [жилищен адрес] поради държането му от лицата без правно основание.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: